

EL LLENGUATGE

Encara que no vulguin

Conviendria, segurament, d'exemplificar el que exposàvem ahir: l'ús que alguns escriptors han fet d'un conjunt amb valor de locució conjuntiva concessiva, que han escrit *anc que* i *enc que*, i també, en algun cas, *en que*, i que trobem encara habitualment, en el llenguatge col·loquial, com a tret propi d'una elocució més aviat castellanitzant; així com, naturalment, sembla convenient d'exemplificar l'ús dels termes conjuntius de valor concessiu de que disposem, és a dir, aquells de que ens podem servir legítimament.

Vet aquí, en primer lloc, alguns dels exemples reportats per Coromines: *Si he fet bé o mal, aviat ho sabré, però anc que sa publicació no em dongui més que lloc a penediments, renuncio des d'ara...* (N. Vayreda, *Records de la darrera carlinada*), *El pescador sol orientar-se per les senyes de les coses i cerca... la realitat anc que no sigui més que per donar-li nom* (P. Coromines, *Jardins de Sant Pol*) ...i em bastava una paraula... per oblidar ma orfanesa en que fos per una nit (M. Aguiló, *Antologia poètica*). I

construccions com *Digues que sí, an que no sigui veritat; No m'ho crec, an que ho diguis tu, Ho compraran igualment, an que no tingui diners*. Hem optat, en aquests darrers exemples obtinguts del llenguatge col·loquial, per la grafia *an que*, perquè sembla que és la que realment hi convé, i també perquè els qui usen aquestes frases difícilment participarien de l'error en què han incorregut tants escriptors.

Prescindir, tal com cal, de *anc que*, sigui quina sigui la forma gràfica que revesteixi, no és cap problema, car si bé sembla que només hi ha, en català, una sola conjunció, *baldament*, amb valor concessiu —això és, que introdueix una oració que indica oposició o objecció a l'oració principal—, disposem, en canvi, de nombroses locucions amb aquest valor: *encara que* (segurament la més usual), *mal que, malgrat que, bé que, per bé que, per més que, si bé, tot i que...* (No gosàriem pas intentar-ne una relació exhaustiva): *Ho farem abà, encara que no vulguin; Li penso dir la veritat, mal que li cogui; No hi vaig poder anar, malgrat que en tenia moltes ganes; Hi tornaré un altre cop, bé que no n'he quedat gaire satisfet; El temps era esplèndid, per bé que fresquejava una mica; No li pensa dir res, per més que en tingui ganes.*